

MỐI QUAN HỆ GIỮA HỘI HỌA VỚI CÁC NGÀNH NGHỆ THUẬT KHÁC

Nguyễn Thị Kim Ngân

Khoa Du lịch và Văn hóa - Nghệ thuật, Trường Đại học An Giang,

Đại học Quốc gia Thành phố Hồ Chí Minh, Việt Nam

Email: ntkngan@agu.edu.vn

Lịch sử bài báo

Ngày nhận: 12/7/2023; Ngày nhận chỉnh sửa: 15/9/2023; Ngày duyệt đăng: 03/10/2023

Tóm tắt

Hội họa là một loại hình nghệ thuật xuất hiện rất sớm trong xã hội loài người, bên cạnh các loại hình nghệ thuật khác như âm nhạc, múa, sân khấu, kiến trúc, điện ảnh, vv. Các loại hình nghệ thuật không những có đặc thù riêng mà còn có mối quan hệ mật thiết với nhau, bổ trợ cho nhau. Hội họa có mối liên hệ mật thiết với nhiều ngành nghệ thuật khác; nó lấy cảm hứng từ âm nhạc, từ kiến trúc, từ văn học và ngược lại.

Từ khóa: *Các loại hình nghệ thuật, hội họa, nghệ thuật tạo hình.*

RELATIONSHIP BETWEEN PAINTING AND OTHER ARTS

Nguyen Thi Kim Ngan

Faculty of Tourism - Culture - Arts, An Giang University,

Vietnam National University Ho Chi Minh City, Vietnam

Email: ntkngan@agu.edu.vn

Article history

Received: 12/7/2023; Received in revised form: 15/9/2023; Accepted: 03/10/2023

Abstract

Painting is an art established very early in human society alongside other ones of music, dance, theater, architecture, cinema, etc. These arts have their own characteristics but also interrelate closely and complement one another. Painting is closely related to many other arts; it has inspiration from music, architecture, literature, and vice versa.

Keywords: *Art forms, painting, visual arts.*

DOI: <https://doi.org/10.52714/dthu.13.6.2024.1279>

Trích dẫn: Nguyễn, T. K. N. (2024). Mối quan hệ giữa hội họa với các ngành nghệ thuật khác. *Tạp chí Khoa học Đại học Đồng Tháp*, 13(6), 108-112. <https://doi.org/10.52714/dthu.13.6.2024.1279>.

Copyright © 2024 The author(s). This work is licensed under a CC BY-NC 4.0 License.

1. Đặt vấn đề

Hội họa là loại hình nghệ thuật thể hiện thế giới quan ba chiều trên mặt phẳng hai chiều. Từ những di tích cho thấy hội họa ở buổi đầu sơ khai không chỉ đơn thuần là trang trí mà còn là công cụ ghi chép sự kiện quan trọng nhất và lâu đời nhất trong lịch sử loài người, có những tác phẩm được xem như “cuốn lịch sử bằng hình vẽ” (Phạm, 2010, tr. 35). Hội họa là môn nghệ thuật dùng màu sắc, hình mảng, đường nét, nhịp điệu,... để diễn đạt cảm xúc của người vẽ trước vẻ đẹp của thiên nhiên, con người và xã hội. Ở hội họa, người vẽ có thể thêm vào những chi tiết mà bên ngoài không có hay bớt đi những chi tiết không cần thiết cho ý đồ sáng tác, đây là sự đan xen giữa hiện thực với trí tưởng tượng phong phú, tạo nên một tổng thể hài hòa mang đến nhiều luồng cảm xúc cho người xem.

Trong sự phát triển của xã hội ngày nay, chúng ta càng thấy rõ sự gắn kết giữa hội họa với các loại hình nghệ thuật khác. Những loại hình nghệ thuật như kiến trúc - hội họa - điêu khắc cũng có sự kết hợp với nhau để tôn thêm giá trị của nhau; hoặc sân khấu - điện ảnh cũng cần có sự đóng góp của họa sĩ, người am hiểu về mỹ thuật. Trong phạm vi bài viết, chúng tôi xin trình bày sự tương quan giữa hội họa với một vài ngành nghệ thuật điển hình.

2. Phương pháp nghiên cứu

Để thấy được mối quan hệ tương hỗ giữa hội họa với các ngành nghệ thuật khác chúng tôi sử dụng phương pháp nghiên cứu liên ngành, chủ yếu tiếp cận từ góc độ mỹ thuật học kết hợp với một số chuyên ngành khác nhau như văn học, kiến trúc, âm nhạc, nhiếp ảnh, mỹ học. Trên cơ sở phương pháp phân tích, tổng hợp và so sánh các tác phẩm cũng như các nguồn tài liệu khác nhau kể cả trên internet.

3. Nội dung

Hội họa là một trong những ngành nghệ thuật xuất hiện sớm nhất trong xã hội loài người, nó là sự sáng tạo ra sản phẩm mang lại những giá trị văn hóa, tinh thần, tư tưởng và thẩm mỹ. Những giá trị đó mang đến cho con người những rung động cảm xúc hướng đến cái hay, cái đẹp. “Mỗi loại hình nghệ thuật đều có cách thể hiện tiếng nói tâm hồn của riêng mình, chúng bổ sung cho nhau, làm phong phú cho hoạt động nghệ thuật của con người, nhằm đáp ứng nhu cầu thẩm mỹ của xã hội” (Duong, 2020, tr. 80). Các loại hình nghệ thuật dù có đặc thù riêng, nhưng lại có cùng chung một đối tượng đó là phản ánh hiện thực

cuộc sống. “Nghệ thuật có nhiệm vụ phản ánh cuộc sống và phản ánh cuộc sống theo quan điểm và tình cảm của cá nhân nghệ sĩ” (Tôn, 2019, tr. 5). Trong đó, hội họa có ưu thế trong việc phản ánh thế giới quan với những màu sắc phong phú, tinh tế, những hòa sắc của tác phẩm thể hiện được hiện thực cuộc sống cũng như tình cảm mà họa sĩ muốn gửi gắm vào tác phẩm. Tuy chỉ ghi chép lại được một khoảnh khắc, nhưng với những thủ pháp khác nhau tạo không gian xa gần, sự kết hợp giữa ánh sáng với đường nét, màu sắc, nhịp điệu đã thể hiện được tư tưởng và tình cảm của con người ở nhiều cung bậc và sắc thái khác nhau. Hội họa có nhiều thể loại như tranh giá vẽ, bích họa, tranh chân dung, tranh phong cảnh, tranh tĩnh vật, tranh cổ động, tranh lịch sử.

3.1. Hội họa với nhiếp ảnh

Trong các loại hình nghệ thuật thì nhiếp ảnh là loại hình nghệ thuật có sự tương đồng nhiều nhất với hội họa. So với hội họa thì nhiếp ảnh là loại hình “sinh sau đẻ muộn”, cả hai loại hình nghệ thuật đều phản ánh cái đẹp từ cuộc sống bằng cách sử dụng các yếu tố đường nét, màu sắc, ánh sáng, hình khối,... để tạo hình lưu lại trên mặt phẳng. Tổng hợp các yếu tố tạo hình trong cả hai hình thái nghệ thuật này được người nghệ sĩ biến thành cái riêng, cái cá biệt. Ở hội họa và nhiếp ảnh có nhiều điểm tương đồng về sắp xếp, bố trí các yếu tố tạo hình, bởi căn bản cả hai đều sử dụng không gian hai chiều để biểu hiện tác phẩm. Nếu hội họa, việc sắp xếp, bố trí các yếu tố thị giác để diễn tả ý tưởng của tác giả mà không làm người xem có cảm giác bị chi phối bởi sự xếp đặt, thì ở nhiếp ảnh dựa trên nền tảng sự khám phá và xếp đặt của hội họa để đưa vào trong bức ảnh. Chúng ta dễ dàng nhận thấy những phương thức sắp xếp về đối xứng, không đối xứng, tạo khoảng trống, chính phụ đều có mặt trong cách tạo hình của hội họa và nhiếp ảnh.

Trong hội họa có những quy chuẩn về tỷ lệ, về bố cục, ánh sáng, đường nét, mảng hình, bút pháp để tạo ra tác phẩm đẹp. Đối với nhiếp ảnh, người nghệ sĩ cũng dựa trên nền tảng những quy chuẩn ấy của hội họa, kết hợp với máy móc và sự phát triển của khoa học kỹ thuật để cho ra đời những tác phẩm nghệ thuật có hình ảnh trên mặt phẳng nhưng mang một sắc thái riêng, tiếng nói riêng không mang tính trùng lặp. Ngược lại, người họa sĩ có thể không cần phải vẽ theo trí nhớ hay dứt khoát phải vẽ trực tiếp xuyên suốt quá trình hoàn thiện tác phẩm, mà có thể dựa vào máy ảnh để lưu hình ảnh làm tư liệu và dựa vào tư liệu đó để cho ra đời tác phẩm theo cảm xúc

và ý đồ sáng tác mang tính cá nhân. Cả hai nghệ thuật hội họa và nhiếp ảnh có sự tương tác và truyền cảm hứng lẫn nhau, nhiếp ảnh gia và họa sĩ có thể học hỏi và phát triển kỹ năng từ hai lĩnh vực để làm cho nghệ thuật trở nên đa dạng và phong phú hơn.

3.2. Hội họa với văn học

Văn học thuộc nhóm nghệ thuật biểu hiện, trong khi đó hội họa thuộc nhóm nghệ thuật tạo hình trực tiếp. Tuy vậy, cũng không thể tách bạch hai nhóm ra hoàn toàn, bởi vì nhóm nghệ thuật tạo hình cũng biểu hiện tâm tư, tình cảm, tư tưởng. Ngược lại, nhóm nghệ thuật biểu hiện cũng tạo ra hình tượng, cũng cho chúng ta thấy quang cảnh, màu sắc, ánh sáng, hình khối, chỉ có điều là cách tạo hình đó gián tiếp chứ không trực tiếp như hội họa. Giữa hội họa với văn học có mối quan hệ hai chiều, tác động qua lại lẫn nhau dù chất liệu của văn học là ngôn từ, còn chất liệu của hội họa là màu sắc, đường nét.

Mỗi loại hình nghệ thuật đều có cách biểu đạt và đặc trưng ngôn ngữ riêng, nhưng khi cùng đi vào một chủ đề, đề tài thì sẽ cho người xem cảm nhận một cách đầy đủ, hoàn thiện về cuộc sống, chúng có mối quan hệ biện chứng, cái này bổ sung cho cái kia, cùng nhau làm hoàn thiện hơn, phong phú hơn đời sống thẩm mỹ cho con người. Trong truyện, sách chúng ta thường thấy những hình ảnh minh họa, trong đó có cả những tác phẩm tranh vẽ. Đặc biệt là trong nghệ thuật Trung Hoa cổ, trong thơ luôn có họa và ngược lại trong họa luôn có thơ. Ở Việt Nam, đơn cử như trong thơ của đại thi hào Nguyễn Du, đọc từng câu thơ như thấy ông “vẽ” nên trước mắt chúng ta một bức tranh tuyệt đẹp, giàu tính tạo hình.

“Cỏ non xanh rợn chân trời

Cành lê trắng điểm một vài bông hoa”

Sự ảnh hưởng qua lại lẫn nhau giữa văn chương và hội họa khá đa dạng, cả hai học tập lẫn nhau các biện pháp, thủ pháp nghệ thuật. Trong hội họa sử dụng hòa sắc, sáng tối, luật viễn - cận (luật xa gần) thì trong văn học cũng có màu sắc, chẳng hạn như “*Lá xanh, bông trắng lại chen nhụy vàng*” hay sử dụng luật xa gần như “*Vẽ non xa, tằm trắng gần ở chung*”.

Nếu như trong hội họa miêu tả sắc đẹp người phụ nữ bằng hình khối, màu sắc, ánh sáng, đường nét, với những chất liệu màu nước hay sơn dầu,... một cách rất trực quan, thì trong văn chương cũng thể hiện vẻ đẹp đó bằng những chất liệu riêng là ngôn ngữ. Thi hào Nguyễn Du rất tài tình trong việc miêu tả sắc đẹp của chị em Thúy Kiều và Thúy Vân. Thúy Vân được

miêu tả hình khối, đường nét sống động với “*Khuôn trăng đầy đặn, nét ngài nở nang*”, còn đôi mắt của Thúy Kiều thì như một bức tranh thiên nhiên ở những mùa tươi đẹp nhất đó là “*Làn thu thủy nét xuân sơn*”.

Trong văn học, có những tác phẩm được lấy cảm hứng từ những bức tranh nổi tiếng, thậm chí một số nhà văn còn sử dụng nội dung và nhân vật trong tranh làm chất liệu sáng tác cho tác phẩm của mình. Chẳng hạn như bức tranh “*Thiếu nữ đeo hoa tai ngọc trai*” (1665) của danh họa người Hà Lan Johannes Vermeer đã được nhà văn người Mỹ Tracy Chevalier viết nên câu chuyện tình yêu lãng mạn dựa trên bức họa trong cuốn tiểu thuyết cùng tên (1999). Ngược lại, chúng ta cũng thường hay thấy trong hội họa, các họa sĩ tìm nguồn cảm hứng và lấy hình tượng từ văn chương để xây dựng nên tác phẩm, chẳng hạn như tranh về Hà Nội của họa sĩ Đào Hải Phong lấy cảm hứng từ những trang văn của nhà văn Thạch Lam trong hai tác phẩm “*Gió đầu mùa*” và “*Hà Nội băm sáu phố phường*”, với loạt tranh “*Cô áo lụa hồng*”, “*Một đời người*”, “*Người lính cũ*”, “*Gió lạnh đầu mùa*”,... đã được đơn vị phát hành trưng bày từ ngày 25 đến ngày 31/7/2022 tại Đông A Gallery (Hà Nội).

3.3. Hội họa với điêu khắc và kiến trúc

Ba ngành Kiến trúc - Hội họa - Điêu khắc có liên quan mật thiết với nhau, ngay từ khi con người bắt đầu biết làm nhà để ở. Tiêu biểu cho sự gắn kết giữa ba loại hình nghệ thuật này là những kim tự tháp Ai Cập, những ngôi đền Hy Lạp cổ đại hay những ngôi chùa thờ Phật ở châu Á, trong đó có Việt Nam. Tất cả đều có sự tổng hòa về kỹ thuật với nghệ thuật của ba ngành nghệ thuật nói trên. Trong khuôn khổ bài viết này, chúng tôi chỉ nêu khía cạnh chủ yếu về mối liên hệ giữa hội họa với kiến trúc, hội họa với điêu khắc.

Hội họa và điêu khắc, cả hai đều thuộc nhóm nghệ thuật tạo hình, có tác động qua cảm thụ thị giác, vì vậy cả hai có chung những yếu tố ngôn ngữ cơ bản đó là: hình khối, màu sắc, đường nét, nhịp điệu. Tuy nhiên, do đặc trưng riêng nên mỗi thể loại sẽ khai thác các yếu tố trên ở những góc độ khác nhau. Cả hai loại hình nghệ thuật này đều có sự đóng góp không nhỏ để nâng cao giá trị thẩm mỹ cho những công trình kiến trúc.

Hội họa ra đời sớm hơn kiến trúc, từ thời đồ đá khi con người chưa biết làm nhà để ở thì đã vẽ tranh lên vách hang động. Sau khi biết dựng nhà thì con người biết nghĩ đến việc trang hoàng cho nơi mình ở, đặc biệt là nơi thờ phượng linh thiêng, hoặc nhà ở

của giới quý tộc. Đó là những hình vẽ trang trí ở Ai Cập, Hy Lạp, Ấn Độ, Trung Quốc và cả những tác phẩm hội họa trên công trình lăng tẩm ở Việt Nam ta.

Lăng mộ Ai Cập cổ đại với cách kiến trúc tối giản, có hai kiểu chính là Kim tự tháp thì đỉnh nhọn có đáy hình vuông và Mastaba có hình chóp cụt, kỹ thuật xếp đá kín mít trông to lớn hùng vĩ nhưng nhàm chán. Điều này đã được khắc phục bởi hệ thống tranh tường phủ kín bên trong nội thất làm cho các công trình này trở nên sinh động, đẹp đẽ; một số trích đoạn như “*Bà nữ nhạc công*” (lăng Nakht), “*Săn chim trong đầm lầy*” (lăng Nebamum), bộ tranh diềm tường vẽ ngỗng ở Maidum,... đáng được xem là mẫu mực của hội họa thế giới thời cổ đại.

Hay ở thời Phục Hưng, nói đến Vatican thì người ta sẽ nghĩ đến những kiến trúc độc đáo, trong đó nổi bật là nhà nguyện Sistine gắn liền với bức bích họa của Michelangelo (đầu thế kỷ XVI) được xem là kiệt tác vĩ đại.

Tác phẩm hội họa dù được thể hiện theo hình thức thế nào, dù là tác phẩm độc lập hay chỉ mang tính trang trí cho ngôi nhà thì cũng chỉ có thể được lưu giữ trên vách tường nhà hoặc trong nhà, điều này cho thấy mối gắn kết hết sức đặc biệt giữa hội họa với kiến trúc.

3.4. Hội họa với âm nhạc

Ngôn ngữ và chất liệu trong hội họa hoàn toàn khác với âm nhạc. Tuy nhiên, cả hai loại hình nghệ thuật lại có sự giao thoa, lấy cảm hứng từ nhau và ngày càng có sự gắn kết chặt chẽ, cả hai đều tạo nên sự rung động về mặt cảm xúc cho con người, mang lại giá trị văn hóa, tinh thần, tư tưởng và thẩm mỹ. Ngày nay, những buổi hòa nhạc không còn đơn thuần chỉ có âm thanh và người biểu diễn mà có sự kết hợp với hội họa, điều này khiến cho sân khấu nghệ thuật có diện mạo mới, tạo nên bản “hòa tấu” giữa âm nhạc với hội họa, mang lại cho công chúng nhiều cung bậc cảm xúc hơn. Ngược lại, chúng ta không khó bắt gặp những tác phẩm hội họa lấy cảm hứng từ âm nhạc. Đó là những tác phẩm của bậc thầy hội họa Kandinsky, âm nhạc xuất hiện khắp mọi nơi trong tranh của ông, khi chúng ta nhìn tranh như thấy nhạc. Hay Paul Klee là thần đồng vĩ cầm được sinh ra ở Thụy Sĩ, sau đó chuyển sang vẽ tranh, với kiến thức về âm nhạc ông đã góp phần lớn trong việc tạo ra những tác phẩm hội họa, tạo cảm giác một phiên bản âm nhạc đang “nhảy múa” trên mặt phẳng. Tại Việt Nam, cũng có những sự kiện nghệ thuật kết hợp giữa hội họa với âm nhạc, năm 2016 diễn ra cuộc triển lãm những tác phẩm hội

họa “phổ nhạc” Trịnh Công Sơn cùng với đêm nhạc “*Khói trời mênh mông*”; năm 2017, nhóm họa sĩ G39 đã vẽ trên nền nhạc Rock; hay tác phẩm hội họa của họa sĩ Lê Đức Mạnh trong chương trình nghệ thuật “*Thanh Ca*” đêm Giáng Sinh 2018. Giữa hai loại hình nghệ thuật này có sự hòa quyện, có những bức tranh khi xem chúng ta có thể thấy những hiệu ứng sống âm của âm nhạc trong đó, ngược lại khi nghe nhạc như nhìn thấy màu sắc của tranh.

Cảm xúc về nghệ thuật dường như không còn phân định ranh giới giữa các quốc gia, tôn giáo hay dân tộc, nó giúp con người xích lại gần nhau hơn, điều này càng được khẳng định khi có sự kết hợp giữa nhà soạn nhạc và nghiên cứu âm nhạc người Malaysia, Valerie Ross với Ayse Guler, một họa sĩ - nhà nghiên cứu và đồng thời là nhà giáo người Thổ Nhĩ Kỳ. Thông qua nghệ thuật, người nghệ sĩ thuộc các lĩnh vực khác nhau đã tìm được tiếng nói chung vượt qua khoảng cách địa lý và văn hóa. Dự án liên ngành là sự hợp tác độc đáo giữa sản phẩm âm nhạc được thiết kế dựa trên bộ tranh màu nước. Những bức tranh mà họa sĩ Ayse lấy cảm hứng từ những bản nhạc của Valerie Ross, nhà soạn nhạc lại tái hiện và diễn giải màu sắc, cảm xúc của những bức tranh thông qua những khuôn nhạc với cách bố trí vị trí người biểu diễn cũng như thời gian biểu diễn của từng nghệ sĩ để tạo nên hiệu quả về không gian âm nhạc cũng như không gian cho bức tranh ngự trị, buổi biểu diễn đã diễn ra tại Đại học Churchill, Cambridge vào ngày 31 tháng 7 năm 2016, dự án đã đạt được thành công và sự đón nhận tại các buổi thuyết trình hội nghị và triển lãm. Guler đã viết trong phần trích dẫn bên dưới bức tranh “*Khi tôi nghe nhạc của Valerie Ross, năng lượng bên trong các nhạc cụ và âm thanh xuất hiện trước mặt tôi một cách trần trụi và trở nên sống động trong các bức tranh của tôi,...*” (Ross & Guler, 2018, tr. 75).

Nếu như yếu tố ngôn ngữ trong hội họa có “màu sắc” thì trong âm nhạc cũng có “âm sắc” hay nói cách khác là màu sắc của âm thanh, mỗi một thiết bị âm nhạc sẽ tạo ra một âm thanh mang màu sắc riêng biệt. “Nhu màu đỏ có tông nóng tựa như âm thanh của nhạc cụ Trumpets, nó biểu đạt sự mạnh mẽ, gắt và vang. Trong khi đó nếu đỏ ngả qua tông lạnh là âm thanh ở mức trung buồn của cây đàn Cello” (Trần, 2022). Về nhịp điệu, đây là loại ngôn ngữ không chỉ có ở âm nhạc mà trong hội họa cũng có nhịp điệu, nếu như nghe một bản nhạc có nhịp điệu lúc dồn dập, lúc ngắt quãng, lúc đều đặn khoan thai thì trong hội họa đó là

nhịp điệu của sự phân bố màu sắc, của những cánh tay đưa lên xuống của nhân vật hay nhịp điệu của những con sóng cuồng nộ trong tác phẩm “*Sóng lòng ngoài khơi Kanagawa*” của danh họa người Nhật, Hokusai. Xem tranh ta như thấy âm nhạc trong hội họa, ngược lại, nghe một bản nhạc người nghe cũng có thể mường tượng ra một bức tranh với nhịp điệu và màu sắc vui tươi hay trầm lắng.

3.5. Hội họa với thời trang

Thời trang cũng là một ngành nghệ thuật gần gũi với hội họa, nhà thiết kế thời trang cũng có những kỹ năng và nền tảng vững chắc về màu sắc, đường nét, hình khối cùng với xúc cảm nghệ thuật. Đầu thế kỷ XX đến nay thì hội họa có ảnh hưởng ngày càng lớn tới trào lưu thời trang trên thế giới. Các thợ may làm việc với nghệ sĩ (nhà thiết kế thời trang) và ngược lại, để cho ra đời những sản phẩm ngoài việc gây ấn tượng trên sàn diễn còn có công năng sử dụng cao. Trên những bản vẽ thiết kế trang phục, những đường nét, những chấm phá màu sắc đã tạo nên sự tươi mới, sinh động và gợi cảm hơn cho các trang phục đó.

Những bức tranh của họa sĩ người Pháp Henri Rousseau (1844-19110) với gam màu thiên nhiên tươi mới nơi những cánh rừng có các loài kỳ hoa dị thảo với phong cách ngây thơ và nguyên thủy đã đi vào những mẫu thiết kế của Hermès như hòa vào làm một. Hay những vệt màu mạnh mẽ trên thiết kế của Phoebe Philo cho chúng ta liên tưởng đến các bức tranh của họa sĩ - nhà thiết kế thời trang người Do Thái - Pháp, Sonia Delaunay (1885-1979). Ngoài ra còn phải kể đến mối quan hệ hợp tác đã đi vào lịch sử thời trang bởi sự cộng hưởng của nhà thiết kế người Ý, Elsa Schiaparelli và danh họa Salvador Dalí người Tây Ban Nha (1904-1989) với chiếc váy vẽ hình con tôm hùm nằm dài trên thân váy đã được nữ công tước Wallis Simpson xứ Windsor mặc đi dạo trong khu vườn của Cecil đã gây sự chú ý lớn đến công chúng.

Chúng ta cũng bắt gặp sự kết hợp độc đáo khi thời trang đi vào hội họa, nhà thiết kế Hoàng Hải đã cho ra đời những bức tranh sơn dầu kết hợp chất liệu vải với hình ảnh những quý cô châu Âu kiêu sa trong những bộ đầm màu sắc kèm với phụ kiện, trang sức tinh tế. Những chiếc váy bằng chất liệu vải như tung bay ra ngoài khung tranh, tạo nên sự sống động, chúng không còn đơn thuần là những bức tranh mà

còn cho người xem cảm giác như đang ở một buổi biểu diễn thời trang.

Với những dẫn chứng trên cho chúng ta thấy rất nhiều mẫu thiết kế thời trang lấy cảm hứng sáng tác từ những tác phẩm hội họa. Hội họa là một trong những ngành nghệ thuật truyền cảm hứng sáng tác mãnh liệt cho các nhà thiết kế thời trang trong quá khứ lẫn hiện tại và cả tương lai.

4. Kết luận

Sự kết hợp giữa hội họa với các ngành nghệ thuật khác đã làm phong phú thêm trong cách thể hiện, tạo ra những hình thức nghệ thuật mới. Nhờ đó nghệ thuật hội họa càng thêm đa dạng, ngoài những tác phẩm độc lập chúng ta còn thấy hội họa kết hợp với những công trình kiến trúc, tôn vinh thêm vẻ đẹp của các công trình. Hay sự ảnh hưởng qua lại giữa hội họa với nhiếp ảnh, nhiếp ảnh có sự kế thừa những quy chuẩn từ hội họa, đồng thời hội họa cũng nhờ có sự tiến bộ về kỹ thuật từ nhiếp ảnh mà cho ra những tác phẩm có hướng đi mới mẻ hơn. Hay tác phẩm hội họa đi vào thời trang, sự giao thoa giữa hội họa với âm nhạc, với văn học,...

Qua những phân tích vừa nêu ở trên, chúng ta thấy rõ rằng hội họa có mối liên hệ mật thiết với các loại hình nghệ thuật khác, mang tính bổ trợ cho nhau. Điểm chung nhất ở các loại hình nghệ thuật là đều hướng đến Chân - Thiện - Mỹ, làm cho con người ngày càng có thêm những điều ý nghĩa tốt đẹp hơn trong cuộc sống.

Tài liệu tham khảo

- Dương, T. T. (2020). Mối tương quan giữa nghệ thuật âm nhạc và một số loại hình nghệ thuật khác. *Tạp chí Khoa học Đại học Sài Gòn*, (số 70), 80- 85.
- Phạm, T. C. (2010). *Lịch sử mỹ thuật Việt Nam*. Hà Nội: NXB Đại học Sư phạm.
- Ross, V., & Guler, A. (2018). Music in painting: Painting in music. *Ideology Journal*, 3(3), 71-79.
- Tôn, T. Đ. (2019). *Mối quan hệ kiến trúc và các ngành nghệ thuật*. Hà Nội: NXB Xây dựng.
- Trần, V. C. (Ngày 08 tháng 06 năm 2022). Màu sắc và Âm nhạc: Nhạc sĩ và màu sắc. *Tạp chí Kiến trúc & đời sống*. Truy cập từ <https://ktds.vn/mau-sac-va-am-nhac-nhac-si-va-mau-sac>.